

KAZIMIERZ KLOCHOWICZ
KAPITAN

PISTOLET

Browning wz 1906 FN

Rysunki wykonał
STEFAN SZYMANOWSKI
PORUCZNIK

WARSZAWA 1925
WOJSKOWY INSTYTUT NAUKOWO-WYDAWNICZY

Rysunek 7.

PISTOLET BROWNINGA kal. 6,35.

Rysunek 7.

Mały pistolet Browninga wyrabiany jest przez belgijską „Fabrique Nationale d'Armes de Guerre“ w Herstalu koło Liège, dlatego na okładkach chwytu nosi monogram tej fabryki F. N.

Charakterystyczną cechą tego pistoletu są trzy środki zabezpieczające nieumyślny wystrzał. Bardzo cennym jest ten, który nie pozwala na wystrzał wtedy, gdy niema ładownika w jego komorze. Zmniejsza to, jak w pistolecie Mausera kal. 7,65, możliwość wypadku z nabojem zapomnianym w lufie po rozładowaniu pistoletu, t. j. po wyjęciu ładownika. Drugi środek zabezpieczania chroni pistolet przed wystrzałem w razie n. p. upadku, gdyż aby pistolet wystrzelił trzeba silnie nacisnąć ręką chwyt.

Pod względem konstrukcyjnym pistolet ten jest zbliżony do hiszpańskiego „Cebra”, oraz w pewnych szczegółach do Browninga 7,65 wzór 1900. Jedynie przyrząd spustowy jest różny, z powodu zastosowania owych środków bezpieczeństwa, o których wspomniano wyżej.

Lufa nieruchoma zaryglowana jest tylko ciężarem zamka.

Pistolet składa się z następujących części:

- a) lufa (1),
- b) zamek (3),
- c) sprężyna dosyłająca (15),
- d) iglica (14), ze sprężyną igliczną (16),
- e) komora zamkowa (37) z chwytem (34), w której mieści się przyrząd spustowy.
- f) ładownik (31).

1. ROZKŁADANIE.

Przed rozłożeniem pistoletu należy go rozładować, pamiętając o naboju pozostałym w lufie, następnie włożyć ładownik, opuścić iglicę i wyjąć ładownik.

1). *Odejść zamek z komory zamkowej.* Prawą ręką ujmujemy chwyt pistoletu, zwróconego *lufą* (1) w lewo. Kciukiem i palcem wskazującym lewej ręki chwytamy *rączkę zamkową* (2) i cofamy *zamek* (3) do tyłu do tąd dopóki *przednia napora zamka* (4) nie znajdzie się nad *zatrzymywaczem zamka* (5). Wówczas kciukiem prawej ręki podnosimy *bezpiecznik* (6) ku górze. Zatrzymywacz zamka zahacza o przednią napórę zamka i ten pozostaje już w tylnym położeniu.

Lewą ręką ujmujemy za *wyżłobienie lufy* (7) i obracamy ją ku sobie (w stosunku do stron pistoletu w le-

wo) by *żebra lufy* (8) wyszły z *rowków osadowych* (9) *osady lufy* (10) i, przez *wyjęcia na żebra* (11) na prawej ścianie zamka, weszły do otworu *wyrzutnicy* (12). Wówczas, przytrzymując zamek, *skrzydełko bezpiecznika* (13) opuszczamy wdół, uwalniając napór zamkową, a zamek wolno zsuwamy do przodu z komory zamkowej.

2). *Wyjąć iglicę* (14) i *sprężynę dosyłającą* (15). Po odjęciu zamka zauważymy *sprężynę igliczną* (16) wystającą z *przewodu iglicznego* (17) *trzona zamkowego* (18) oraz *sprężynę dosyłającą*, tkwiącą w swem *łożu* (19) na zamku lub w *gnieździe* (20) w osadzie lufy. Wysuwamy więc *sprężynę igliczną* z *żerdzią* (22) i *iglicę* z *trzoną zamkowego*, oraz wyjmujemy *sprężynę dosyłającą* z *żerdzią* (23).

3). *Wyjąć lufę z zamka*. Obracamy lufę *żebkami* do dołu i wyjmujemy ją z zamka, wysuwając do tyłu, w kierunku *trzona zamkowego*. *Wlot lufy* należy opuścić do dołu jeszcze przed *wyjęciami* na jej *żebra*.

4). *Wyjąć bezpiecznik*. *Uchwył bezpiecznika* (24) przyciskamy do ściany komory zamkowej, poczem podnosimy *skrzydełko* do góry. *Sprężyna bezpiecznika* (25) sama wypchnie nieco *bezpiecznik* z otworu, tak że potem można go będzie łatwo *wyjąć*.

5). *Odstąpić okładki chwytu* (26). *Odkrętką* wykrecamy *śrubę okładek* (27), przechodzącą od lewej ku prawej okładce, następnie odejmujemy je.

6). *Rozłożyć ładownik*. Weiskamy do *ładownika donośnika* (28) za pomocą *dREWienka* lub *ładując kilka naboi*. Poprzez przeciwległe *okienka ładownika* (29) i *zwoje sprężyny donośnika* (30) przetykamy *zapalną*, która zatrzyma *zgniecioną sprężynę*. *Ładownik* (31) *przechylamy* dnem do góry i *potrząsamy* nim. *Donośnik* *zwolniony*

od ciśnienia sprężyny sam wypadnie. Wówczas obejmujemy dłonią ładownik, *wylaz naboju* (32) zatykamy kciukiem i wyjmujemy zapalną. Usuwając zwolna kciuk, wyjmujemy uwolnioną sprężynę.

Uwaga. Przy zwykłym czyszczeniu nie należy odcinować okładki i rozkładać ładownika. Przy rozkładaniu ładownika bardzo łatwo można rozpechać lapki, co w następstwie spowoduje zacięcie.

2. SKŁADANIE.

1). *Złożyć ładownik.* Wsuwamy do ładownika sprężynę i ładujemy na nią kilka naboju. Poprzez okienka i zgniecioną sprężynę przetykamy zapalną, aby przytrzymała sprężynę. Wyjmujemy naboje, a na sprężynę nasuwamy donośnik, tak by zaokrąglony koniec jego leżał na wierzchu. Wówczas wysuwamy zapalną, a sprężyna przycisnie donośnik do *lapki ładownika* (33).

2). *Nalozyc okładki chwytu.* Okładki nakładamy na *chwyt* (34), na prawą stronę okładkę z gwintowaną nakrętką, poczem od lewej strony wkręcamy śrubę okładki, która przechodzi na drugą stronę chwytu.

3). *Wlozyc bezpiecznik.* *Oś bezpiecznika* (35), z nałożoną na nią sprężyną, wkładamy do otworu na *oś oporę bezpiecznika* (36) do górnego końca otworu, znajdującego się przed poprzednim, poczem, wgniółszy bezpiecznik tak daleko, by jego skrzydełko doszło do ścianki *komory zamkowej* (37), uchwyt skrzydełka opuszczamy ku dołowi. *Zaczep bezpiecznika* (38) wpadnie w odpowiednie *ucyście* (39) i bezpiecznik zostanie unieruchomiony.

4). *Wlozyc lufę do zamka.* Lufę obróconą żebrami do dołu wprowadzamy do zamka tą samą drogą, którą poprzednio była wyjmowana. Gdy już lufa będzie osadzo-

na w zamku obracamy ją tak, by żebra przeszły przez wyjęcia na żebra i znalazły się w otworze wyrzutnicy.

5). *Umieścić iglicę i sprężynę dosylającą.* W iglicę wsuwamy sprężynę igliczną, poczem wprowadzamy ją od ryłu do trzona zamkowego, zwróconą *zębem kurkowym* (40) do dołu. W sprężynę dosylającą wsuwamy żerdź sprężyny, poczem umieszczamy ją w gniazdku sprężyny tym końcem, w którym osadzona jest żerdź.

6). *Nasunąć zamek na komorę zamkową.* Chwyć pistoletu ujmujemy w prawą dłoń. Zamek wraz z lufą, trzymając za rączkę zamkową, wsuwamy z przodu na komorę zamkową, uważając by *wodzydła na komorze zamkowej* (41), wsunęły się w *rowki wodzydłowe zamku* (42), by sprężyna igliczna weszła w *gniazdło* (43) swe na *opozie sprężyny* (44) i by przedni koniec sprężyny dosylającej wszedł w swe łożo na zamku. Zamek cofamy tak daleko dopóki przednia napora zamka nie znajdzie się nad zatrzymywaczem zamka: wówczas skrzydełko bezpiecznika podnosimy do góry, a zatrzymywacz zamka zahaczy za naporę. Wtedy obracamy lewą ręką lufę od siebie (w kierunku prawej ściany pistoletu), by żebra jej weszły w rowki osadowe osady lufy. Ujmując dwoma palcami lewej ręki rączkę zamkową, prawym kciukiem obracamy do dołu bezpiecznik i zamek wolno puszczaamy do przodu.

3 OBCHODZENIE SIĘ Z PISTOLETEM

a1. ŁADOWANIE ŁADOWNIKA.

Trzymając ładownik w lewej ręce, tak że przednia jego ściana zwrócona jest w prawo, prawą ujmujemy nabój za pocisk, kładziemy go na donośniku tuż przed łap-

kami ładownika i naciskamy donośnik tak daleko, aż nabój oprze się o przednią ścianę. Wówczas posuwamy go do tylnej ściany. To samo robimy z następnym nabojem, naciskając nim pierwszy.

b). ŁADOWANIE PISTOLETU.

Trzymając w prawej ręce chwyt pistoletu, wprowadzamy lewą ręką ładownik do jego komory, poczem do-
ciskamy go kciukiem lewej ręki tak daleko aż usłyszymy trzask, co znaczy, że *czepik* (46) chwycił za dno ładownika. Przy wsuwaniu ładownika, ten odpychał *czepik* do tyłu, teraz naciskamy przez dolny koniec sprężyny spustowej, pochył. się wprzód i unieruchamiamy ładownik.

c). NABIJANIE.

Trzymając pistolet jak przy ładowaniu, lufą zwrócony ku górze, otwieramy bezpiecznik. Prawą dłoń należy silnie przycisnąć *podporę zaczepu kurkowego* (47). Kciukiem i palcem wskazującym ujmujemy za rączkę zamkową i odciągamy zamek jak najdalej do tyłu. Gdy zamek puścimy, pierwszy nabój zostanie wprowadzony do lufy i pistolet jest gotowy do strzału.

d). ZABEZPIECZANIE.

Pistolet trzymamy w prawej ręce, palec wskazujący wyciągnięty na *kabłąku* (48). Kciukiem tejże ręki przyciskamy uchwyt bezpiecznika do ściany komory zamkowej, następnie posuwamy go ku górze. Zatrzymujemy zamek wchodzi w tylną napórę zamka. Po zabezpieczeniu nie można nacisnąć *spustu* (29) ani cofnąć zamka.

Przy odbezpieczaniu pistoletu wystarczy przesunąć jego skrzydełko bezpiecznika do dołu, bez przyciskania uchwytu do ściany komory zamkowej. Przy opuszczonym skrzydełku zaczep bezpiecznika wpada w swe wyłobienie, gdzie wciska go sprężyna bezpiecznika.

Zabezpieczanie i odbezpieczanie powinno się uskutecznić jedynie prawą ręką.

e). DOPEŁNIANIE ŁADOWNIKA.

Po nabiciu pistoletu w ładowniku mamy tylko 5 naboł. Możemy go wyjąć, doładować 6 ty nabój i po wprowadzeniu ładownika do komory w pistolecie mamy 7 naboł.

f). ROZŁADOWANIE.

Aby pistolet rozładować, kciukiem lewej ręki naciskamy wyłącznik do tyłu, zaś palcem wskazującym lewej ręki ujmujemy *uchwyt ładownika* (50) i wyciągamy go z komory. Następnie otwieramy bezpiecznik, naciskając prawą dłoń podporę zaczepu kurkowego, lewą ręką odciągamy za rączkę zamkową zamek do tyłu. Nabój wprowadzony do lufy zostanie wyciągnięty i wyrzucony przez wyrzutnicę lub, o ile zamek wolno odciągniemy, wypadnie do komory ładownika.

Przy ładowaniu i rozładowaniu pistoletu należy pamiętać, by palec wskazujący leżał na kabłąku nie zaś na spuście. Dalej że nie wystarczy przy rozładowaniu wyjąć ładownik, lecz trzeba jeszcze usunąć nabój z lufy. Przy pistolecie Browninga 6,35 (tak jak i przy innych) zapomnienie o tem może spowodować wypadek, gdyż jakkolwiek pistolet nie wystrzeli bez ładownika, może jednak wystrzelić po ponownem wprowadzeniu go.

Po rozładowaniu należy pistolet zabezpieczyć.

g). OPRÓŻNIANIE ŁADOWNIKA.

Cheąc usunąć z ładownika naboje, bierzemy go w prawą rękę, pociskami wprzód i wypychamy pierwszy nabój keiukiem do przodu, tak jak to podczas strzału robi trzon zamkowy. Tak samo postępujemy z resztą naboí.

h). ZWALNIANIE SPRĘŻYNY IGLICZNEJ.

Gdy pistolet nie jest nabity, sprężyna igliczna nie powinna być napięta. Zwalniamy ją przez naciśnięcie spustu.

i). STRZELANIE Z PISTOLETU.

Aby pistolet wystrzelił musi mieć do tego wprowadzony ładownik, musi być odbezpieczony i nakoniec silnie dłonią ujęty za chwyt. Przy tem ujęciu chodzi o to, by dłonią nacisnąć górny koniec podpory zaczepu kurkowego. Wtedy tylko *zaczep kurkowy* (51) będzie mógł po naciśnięciu spustu obniżyć się i zwolnić ząb kurkowy. Naciśnięcie podpory zaczepu powinno być stałe i niezależne od naciskania spustu. Wtedy tylko pistolet silnie się trzyma, a strzał jest pewny.

Dużą niewygodę stanowi w tym pistolecie zbyt krótki chwyt, wskutek czego zaledwo dwoma palcami lub też jednym tylko, gdy ktoś ma grube palce, da on ująć się z przodu.

Ponieważ oprócz tego pistolet jako mały jest bardzo lekki, strzał więc nie jest zbyt celny i skuteczny może być tylko na małe odległości.

4. DZIAŁANIE PISTOLETU.

a). PISTOLET GOTOWY DO STRZAŁU.

Po naładowaniu i nabiciu pistoletu ten jest gotowy do strzału. Lufa jest zamknięta przez trzon zamkowy, przyparty do niej ciśnieniem sprężyny dosyłającej. Tylny koniec sprężyny umieszczony w guście, czyli oparty o punkt nieruchomy; przedni natomiast oparty o *kryżę* (52), starając się rozprężyć pcha kryżę, a więc i cały zamk do przodu. Ruch zamka w tym kierunku jest uniemożliwiony, gdyż ten opiera się trzonem o lufę nieruchomą umieszczoną w osadzie. Ciśnienie sprężyny powoduje więc jedynie zamknięcie. *Wyciąg* (53) trzyma swym *pażurą* (54) łuskę, osadzoną w *komorze naboju* (55).

Zaryglowanie lufy uskutecznia się ciężarem zamka, który nielatwo może być przez gazy pokonany.

Iglica jest napięta i zaczepiona. Jej cofnięcie do tyłu odbyło się wraz z zamkiem podczas nabijania, zaczepienie zaś powoduje zaczep kurkowy. Ten ostatni jest w położeniu górnem, dzięki działaniu *sprężyny zaczepu kurkowego* (56), która ciśnie na jego *kryżę* (57), unosząc przytem do góry *zęb spustowy* (58). Unoszenie się zęba ku górze jest ograniczone przez *drążek oporowy* (59), biegnący nad zaczepem między ścianami komory zamkowej. Zęb spustowy zatrzymuje zęb kurkowy, trzymając iglicę w tylnem położeniu przy napiętej sprężynie iglicznej. *Szyna spustowa* (60) jest w położeniu przednim i górnem, tak, że jej *napora* (61) znajduje się tuż przed *oporą zaczepu kurkowego* (62) choć go nie dotyka.

To położenie szyny spustowej powoduje jej *sprężynę* (63) która, umieszczona tuż za nią, pcha ją wprzód i w górę, cisnąc z tyłu na *przerzutek* (64).

Nad przerywaczem znajduje się *łoże przerywacza* (65) na lewej krawędzi trzona, które pozwala unieść się szynie.

Ponieważ ładownik wsunięty jest do swej komory w chwycie, przeto naciska on na ramię *rygla* (66) podpory zaczepu kurkowego, uniesionego do góry, co powoduje obniżenie *kolca rygla* (67). Ten znajduje się teraz naprost swego *gniazdka* (68) w podporze zaczepu, która będzie mogła wskutek tego pochylić się wprzód.

Podpora, odpychana przez sprężynę spustową, cofnięta jest wtył i podpira zaczep kurkowy, uniemożliwiając jego opuszczenie, a więc i zwolnienie iglicy.

Kiedy ładownik wyjmemy z komory, nie naciska on już ramienia rygla podpory zaczepu kurkowego. *Sprężynka rygla* (69), umieszczona w *gniazdku* (70) swem na jego *kryzie* (71), odpycha ją do tyłu obracając rygiel na *osi* (73). Kolec jego unosi się ku górze, nie znajduje się przed swem *gniazdkiem* na podporze, ale ponad nim, dlatego też podpory nie będzie można nacisnąć, to jest usunąć z pod zaczepu kurkowego. Oto dlaczego nie można przez naciśnięcie spustu opuścić zaczepu i spowodować wystrzału, gdy ładownika niema w komorze.

b). ŚCIĄGANIE SPUSTU.

Przed naciśnięciem spustu musimy, ująwszy silnie chwyt dłonią, przycisnąć podporę zaczepu kurkowego. Górny jej koniec pochyli się wówczas do przodu, znajdzie się we *wcięciu na podporę* (74) w zaczepie i przestanie podierać zaczep.

Gdy naciśniemy spust, ten obraca się na swej *osi* (75) i cofa osadzoną w nim przednim końcem szynę spustową. Posuwając się ku tyłowi w swych *łożyskach*

(76), naporą swą naciska ona na oporę zaczepu kurkowego, obracając go na osi. Ząb spustowy obniża się i wysuwa z pod zęba kurkowego. Iglica jest zwolniona. Ruch zęba spustowego ku dołowi ogranicza znowu podpora zaczepu. Sprężyna igliczna oparta jest tylnym końcem o swą oporę czyli punkt nieruchomy. Rozpręża się więc ku przodowi, wyrzucając iglicę do czółka trzona zamkowego.

Grot iglicy (77) wychodzi przed *otwór igliczny* (78), uderza w splonkę i powoduje wystrzał.

e). RUCH WSTECZNY ZAMKA.

Gazy prochowe, uzyskawszy pewne ciśnienie powodują ruch wsteczny zamka, pokonywując siłę sprężyny dosyłającej, iglicznej oraz ciężar zamka. Kryza sprężyny dosyłającej, cofając się wraz z zamkiem, powoduje napięcie tej sprężyny, nasuwając ją na żerdź, dzięki czemu nie zgina się ona a kureczy.

Gazy prochowe cisną w kierunku trzona zamkowego, wypychając z komory nabojujowej wystrzeloną łuskę, prowadzoną przez wyciąg.

W omawianym pistolecie niema wyrzutnika. Wyciąg jednak, trzymając łuskę, powoduje jej pochylenie w prawo i w chwili gdy ta całkowicie wysunie się z komory nabojujowej, gdy zabraknie ściany, która nie pozwalała łusce na pochylenie się dostateczne i gdy na jej miejscu znajdzie się otwór wyrzutnicy — łuska wpada w niego, wylatując na zewnątrz.

Gdy zamek rozpocznie swój ruch wsteczny, łożo przerywacza zsuwa się z niego, a nad przerywaczem znajduje się *krawędź trzona zamkowego* (79) niższa od łoża. To też krawędź ta cisnie przerywacz w dół, a wraz z nim i szynę spustową, tak że jej napora znajdzie się pod opo-

rą zaczepu kurkowego. Zaczep nie jest już naciskany do tyłu. Pchany przez swą sprężynę, obraca się na swej osi wprzód, co powoduje, że ząb spustowy unosi się do góry, gotowy zaczepić iglicę.

W braku przerywacza szyna spustowa naciskałaby dalej zaczep i iglica cofnięta nie zaczepiłaby się w tylnem położeniu.

Wraz z cofającym się trzonem zamkowym, cofa się również iglica, powodując napięcie sprężyny iglicznej. Przedni jej koniec nasuwa się na żerdź, opartą o oporę sprężyny. Ząb kurkowy, przechodząc ponad zębem spustowym, musi go nieco obniżyć, aby przejść przez niego. Gdy ząb kurkowy znajdzie się już za zębem spustowym, sprężyna zaczepu kurkowego natychmiast uniesie go w górę i iglica już do przodu powrócić nie może, zatrzymana przez zaczep. Do zaczepienia iglicy potrzeba było obniżenia się zaczepu kurkowego. Wiemy, że jest to możliwe tylko wtedy, gdy przyciśniemy podporę zaczepu. Po strzale zaczepienie iglicy odbywa się tak szybko, że nie zdążylibyśmy jeszcze nawet zwolnić poprzednio naciśniętej podpory, toteż nie musimy o tem pamiętać i tego przestrzegać. Jest to jednak konieczne przy nabijaniu, gdyż bez naciśnięcia podpory (musi być do tego ładownik) nie moglibyśmy dostatecznie cofnąć zamka, aby nabić pistolet i napiąć iglicę. Zamek cofnie się tylko tak daleko, dopóki ząb kurkowy nie oprze się o ząb spustowy, którego nie będzie mógł wgnieść do dołu.

Kiedy z wylazu naboju wysunie się trzon zamkowy, następny nabój, mając nad sobą pustą przestrzeń, podesunie się do góry, dopóki pozwolą na to łapki ładownika. Spowoduje to sprężyna donośnika, która łączy do rozprężenia się. Ruch wsteczny zamka zostaje ograniczo-

ny wówczas, gdy łoże sprężyny dosylającej uderzy o osadę lufy.

d). RUCH POWROTNY ZAMKA.

Gdy skończy się ruch wsteczny zamka, zaczyna swe działanie sprężyna dosylająca, pod wpływem której zamek powraca do przodu. Sprężyna powoduje ruch, cisnąc przednim końcem na kryzę.

Iglica w dalszym ciągu pozostaje w stanie zaczepienia. *Czółko trzona zamkowego* (S0), napotyka na swej drodze nabój, wystający z ładownika, wypycha go stamtąd i podaje do komory naboju, prowadzony przez jego łapki. *wślizg i trzpień ograniczający* (S1), który znajduje się nad wlotem lufy. Gdy zamek dojdzie zupełnie do przodu, nad przerywaczem znów znajdzie się jego łoże. Przerywacz jednak nie może unieść się do góry, pomimo, iż ciśnię na niego sprężyna szyny spustowej, gdyż szynę, a więc i przerywacz zatrzymuje w jej położeniu, znajdującą się teraz nad nią, opora zaczepu kurkowego.

e). ZWALNIANIE SPUSTU.

Przestajemy cisnąć na spust. Sprężyna szyny spustowej, cisnąc na tę ostatnią, popycha ją do przodu, unosząc jednocześnie jej tylny koniec do góry. Napora szyny spustowej wysuwa się z pod opory zaczepu kurkowego, a znalazłszy się przed nim unosi się do góry. Szyna spustowa znów będzie mogła nacisnąć zaczep kurkowy. Wraz z szyną spustową unosi się również przerywacz, wchodząc w swe łoże. Szyna spustowa posuwając się do przodu popycha przed sobą spust, który wraca do

położenia normalnego. Pistolet jest znów gotowy do strzału.

f). ZABEZPIECZANIE.

Chcąc pistolet zabezpieczyć należy przycisnąć jego uchwyt, aby zaczep wyszedł ze swego wyżłobienia i podnieść skrzydełko bezpiecznika do góry. Opora bezpiecznika znajdzie się wówczas tuż przed podporą zaczepu kurkowego. Ponieważ teraz nie będzie można nacisnąć podpory i wysunąć jej z pod zaczepu kurkowego, a więc obniżyć zęba spustowego, nie można więc spowodować wystrzału. Przy zabezpieczonym pistolecie zatrzymywacz zamka wchodzi w tylną napórę zamka, wskutek czego nie można go cofnąć do tyłu. Gdy skrzydełko bezpiecznika jest opuszczone, opora bezpiecznika nie zatrzymuje podpory zaczepu, lecz znajdzie się w *przejęciu opory* (82). Podporę zaczepu kurkowego można nacisnąć do przodu. Zatrzymywacz zamka nie przeszkadza w cofnięciu go do tyłu.

5. ZACINANIA.

I.

Przyczyna: 1) zła spłonka, 2) uszkodzony grot iglicy, 3) tarcie w trzonie zamkowym, osłabiające działanie sprężyny iglicznej.

Objaw: niewypał, zamek zamknięty, nabój w lufie.

Usunięcie: otworzyć zamek i wyrzuciwszy nabój zobaczyć czy spłonka zbita. Jeżeli tak—zachodzi przyczyna pierwsza. 1) Należy tym samym nabojem raz jeszcze naładować pistolet, a gdy powtórnie niewypali usunąć nabój. Gdy spłonka nie jest zbita zachodzi przyczyna dru-

ga lub trzecia. 2) Wymienić iglicę. 3) Przeczyścić zamek.

II.

Przyczyna: zbytne zwięzienie łapek ładownika.

Objaw: zamek nie dochodzi do lufy, nie mając siły wypchnąć naboju z ładownika.

Usunięcie: poprawić ładownik.

III.

Przyczyna: zamieczyszczenie naboju lub pistoletu.

Objaw: 1) po strzale zamek się nie cofnął, nie mając siły wyciągnąć łuski. 2) Zamek pozostał niedomknięty, gdyż sprężyna dosyłająca nie ma siły dopchnąć go do lufy.

Usunięcie: 1) ręką odciągnąć zamek. 2) odciągnąć zamek do tyłu i przytrzymując go w tem położeniu usuwać nabój.

W wypadku 1) i 2) oczyścić pistolet lub amunicję.

Pistolet Browning kal. 6 35

Bezpiecznik 6.

Chwyt 34.

Czepik 26.

Czółko przodu zamkowej 80.

Domosznik 28.

Drażek oporowy 39.

Gniazdko sprężyny iglicznej 43.

Gniazdko kolea rygla 68.

Gniazdko sprężynki rygla 70.

Gniazdo sprężyny dosyłającej 23.

Iglica 14.

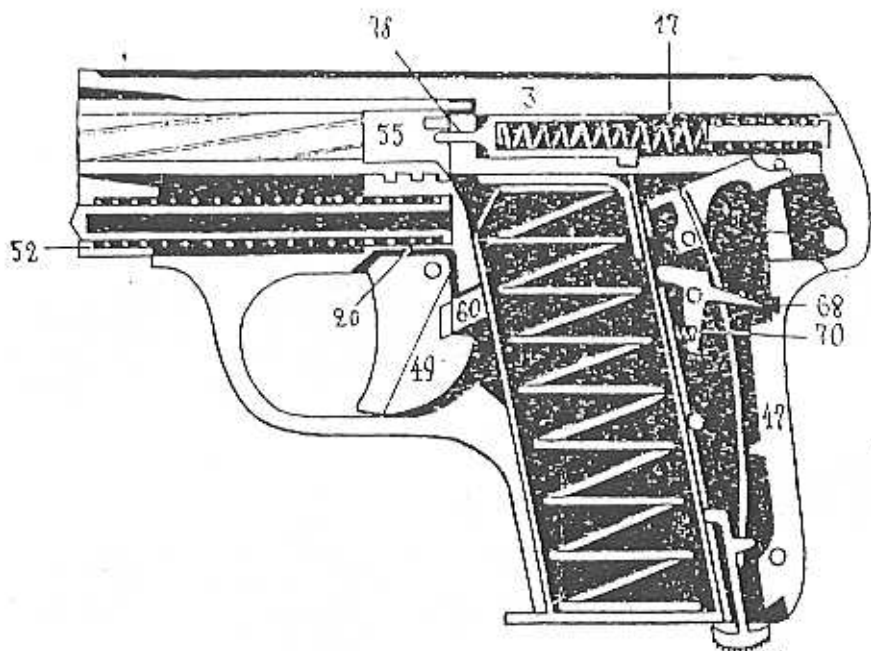
Kabłąk 48.

Komora nabojoowa 55.

Komora zamkowa 37.

Kolec rygla 67.

Krawędź trzona zamkowego 79.
Kryza rygla 71.
Kryza sprężyny dosyłającej 52.
Kryza zaczepu kurkowego 57.
Lufa 1.
Ładownik 31.
Łapki ładownika 33.
Łoże przerywacza 65.
Łoże sprężyny dosyłającej 19.
Łożyska szyny spustowej 76.
Napora szyny spustowej 61.
Napora zamka 4.
Okienko ładownika 29.
Okładki chwytu 26.
Opora bezpiecznika 36.
Opora sprężyny iglicznej 44.
Opora zaczepu kurkowego 62.
Osada lufy 10.
Oś bezpiecznika 35.
Oś rygla 73.
Oś spustu 75.
Otwór igliczny 78.
Pazur wyciągu 54.
Podpora zaczepu kurkowego 47.
Przejście opory bezpiecznika 82.
Przerywacz 64.
Przewód igliczny 17.
Rączka zamkowa 2.
Rowki osadowe osady lufy 9.
Rowki wodzidłowe zamka 42.
Rygiel 66.
Skrzydółko bezpiecznika 13.
Sprężyna dosyłająca 15.
Sprężyna igliczna 16.
Sprężyna bezpiecznika 25.
Sprężyna donośnika 30.
Sprężyna zaczepu kurkowego 56.
Sprężyna szyny spustowej 63.
Sprężynka rygla 69.
Spust 49.
Śruba okładek chwytu 27.
Szyna spustowa 60.
Trzon zamkowy 18.

- Uchwyt bezpiecznika 24.
- Uchwyt ładownika 50.
- Wcięcie na podporę zaczepu kurkowego 74.
- Wodziła komory zamkowej 41.
- Wyciąg 53.
- Wyjęcie na zaczep bezpiecznika 39.
- Wyjęcia na żebra 11.
- Wylaz naboju 32.
- Wyrzutnica 12.
- Wyżłobienia lufy 7.
- Zaczep bezpiecznika 38.
- Zaczep kurkowy 51.
- Zamek 3.
- Zatrzymywacz zamka 5.
- Ząb kurkowy 40.
- Ząb spustowy 58.
- Żebra lufy 8.
- Żerdź sprężyny dosylającej 23.
- Żerdź sprężyny iglicznej 22.

Browning — pistolet automatyczny, który nazwę swą wziął od nazwiska wynalazcy, amerykańcina Johna M. Browninga. Wyrabiany jest przez „Fabrique Nationale d'Armes de Guerre” w Herstalu koło Liège i dlatego na okładkach chwytu nosi monogram „F. N.”. Ten typ pistoletu był pierwszym naprawdę użytecznym i praktycznym pistoletem automatycznym i dał początek wielu naśludownictwom.

a) **Browning kaliber 6,35 mm.** Charakterystyczną cechą tego pistoletu są trzy środki zabezpieczające nieumyślny strzał: 1) bezpiecznik zwykły (przez zazębienie skrzydełka bezpiecznika przy przesunięciu ku górze), 2) strzał jest niemożliwy, gdy ładownik wyjęty jest z jego komory i 3) aby pistolet wystrzelił, trzeba silnie ująć chwyt, przy czym jednocześnie uciska się na oporę zaczepu kurkowego, umieszczoną od tyłu w chwycie.

Pistolet ten jest 7-mio strzałowy (6 nabojów w ładowniku, 1 w lufie):

Model 1906 długości 13 cm, wagi 360 g V — 200 m/sek.

Model 1912 dług. 11,40 cm, wysok. 7,8 cm, wagi 350 g V — 215 m/sek.

Browning-Baby albo **Liliput** długości 10,4 cm, wysokości 7,2 cm, wagi 250 g.

Lufa gwintowana posiada 6 bruzd i 6 pól, szerokość bruzd 2,25 mm, skok 240 mm, średnica pól 6,20 mm, średnica bruzd 6,40 mm.

b) **Browning kaliber 7,65 mm.** Pistolet ten jest 8-mio strzałowy — (7 w ładowniku, 1 w lufie), przy czym sprężyna dosyłająca w starszych modelach umieszczona jest nad lufą, w nowszych owinięta jest naokoło lufy, przez co nie potrzebuje specjalnego łożyska. Środki zabezpieczenia jak w kalibrze 6,35 mm.

Wzór 1900 długości 16 cm, wagi 600 g, V. 270 m/sek.

Wzór 1912 długości 15 cm, wagi 550 g, V. 295 m/sek.

ostatnie modele długości 11,4 cm, wysokości 10 cm.

Lufa gwintowana posiada 6 bruzd i 6 pól, szerokość bruzd 3,40 mm, skok 240 mm, średnica pól 7,65 mm, średnica bruzd 7,85 mm.

c) **Browning kaliber 9 mm.** Pistolet ten 8-mio strzałowy (7 w ładowniku, 1 w lufie), przy czym wzór 1903 podobny jest do Browninga kal. 7,65 mm wzór 1900 z tą różnicą, że sprężyna dosyłająca jest pod lufą. Długość pistoletu 20,5 cm, waga 930 g, V. 340 m/sek. Wzory nowsze podobne do nowych wzorów kalibru 7,65 mm 9-cio strzałowe, długości 17,8 cm, wysokości 10 cm, wagi 685 g.

Lufa gwintowana posiada 6 bruzd i 6 pól, szerokość bruzd 3,85 mm, skok do pocisków długich 400 mm, do pocisków krótkich 340 mm, średnica pól do pocisków długich 8,95 mm, do pocisków krótkich 8,90 mm, średnica bruzd do długich 9,15 mm, do krótkich 9,10 mm.